

[Dahlgaard.]

under den Forhandling, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, at han beklagede den Udstrækning, som Cigaretrykningen efterhaanden havde faaet, fordi det var, som han sagde, den skadeligste Form af al Tobaksrykning. Men disse sundhedsmæssige og erhvervsmæssige Grunde, der kan tale for en saadan Omlægning, taler jo ikke for at lægge forøget Skat paa Cigarillos, saaledes som der er stillet Forslag om her.

Til Belysning af hele dette Spørgsmaal vil jeg gerne nævne enkelte Tal, der maaske giver et Billede af Tobaksbeskatningens Virkninger i Øjeblikket. I 1927 produceredes der her i Danmark 219 Millioner Cigarer, 158 Millioner Cigarillos, 1 262 Millioner Cigaretter, 2 Millioner kg Røgtobak og 1½ Million kg Skraa og Kardustobak. Den samlede Beskatning er det ikke helt let at opgøre. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte 39 Mill. Kr., og det er sikkert ikke meget galt; jeg vil tro, at det for 1927 er en lille Smule mindre. Tallene for Toldbeløbet er endnu ikke fremkommet for 1927, dem kan vi altid se paa.

Hvis vi regner, at den samlede Beskatning, Told og indenlandsk Afgift, er 36 Mill. Kr., saa falder deraf 14 Millioner paa Cigarer og Cigarillos, 12,7 Millioner paa Cigaretter og 9,3 Millioner paa Tobak. Det vil med andre Ord sige, at af den samlede Beskatning hviler i Øjeblikket $\frac{1}{3}$ paa Cigaretrykningen, medens $\frac{2}{3}$ hviler paa Cigarer og Tobak.

Nu vil jeg gerne hermed sammenholde Tallene for den Del af Befolkningen, der er beskæftiget som Arbejdere i Tobaksindustrien. Det viser sig, at der ved Fremstillingen af Cigarer og Cigarillos her i Landet beskæftiges 4 600 Arbejdere, ved Fremstillingen af Røgtobak 1 200, altsaa til sammen knap 6 000, hvorimod Cigaretproduktionen kun beskæftiger 350 Arbejdere. Og saa beder jeg erindret, at Cigarforbruget her i Danmark fra 1924 til 1927 er gaaet ned fra 280 Millioner til 219 Millioner, medens omvendt Cigaretproduktionen er steget fra 1 000 Millioner til op mod 1 300 Millioner. Og maa jeg saa endnu sammenholde med disse Tal den Oplysning, som alle her kender, at der er 1 100 arbejdsløse Tobaksarbejdere her i Landet.

Saa tror jeg, man vil forstaa, at Arbejdsløsheden i Tobaksindustrien i overmaade høj Grad staar i Forbindelse med den Forskydning, der er foregaaet i Tobaksrykningen her i Landet fra Cigarer til Cigaretter. Denne Forskydning har medført en Fremstilling af Tobaksvarer, hvortil der

anvendes overmaade ringe menneskelig Arbejdskraft, i Stedet for Varer, til hvis Fremstilling der anvendes stor Arbejdskraft. Med andre Ord, kort udtrykt har Udviklingen gennem de sidste Aar været den, at vor Tobaksindustri er gaaet i en Retning, som af alle erkendes at være sundhedsmæssigt uheldig og samtidig bidrager til Forøgelse af Arbejdsløsheden.

Det var selvfølgelig ogsaa Baggrunden for, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Fjor under Forhandlingerne om den daværende Cigaretbeskatningslov gav Udtryk for, at man indenfor Socialdemokratiet var rede til at gaa ind i en Forhandling om en stor Omlægning af Tobaksbeskatningen fra Cigarer til Cigaretter. Jeg maa ogsaa sige, at naar jeg i Dag ser en Resolution, der i Gaar er vedtaget af Tobaksarbejdernes Forening i København, hvori der protesteres mod denne Lovgivning, forstaaer jeg fuldt ud Resolutionen, og der er selvfølgelig ogsaa noget rigtigt i den, men man sætter blot ikke Fingeren paa det virkelig ømme Punkt i denne Forbindelse. Hvis Tobaksarbejderne i København skulde ønske noget, der kunde formindske Arbejdsløsheden indenfor deres Fag, var det en mindre Beskatning af Tobak og Cigarer, selv om denne formindskede Beskatning skulde indvindes ved en forøget Beskatning af Cigaretter, og jeg tillader mig at sige, at en Nedsættelse af Cigarpriserne er den eneste Vej, ad hvilken man kan komme til at øve Indflydelse paa Arbejdsløsheden indenfor det paagældende Fag.

I denne Forbindelse ønsker jeg at tilføje, at i Virkeligheden er de Cigarpriser, vi har nu, ikke blot for høje, grundet paa Beskatningen, men de er ogsaa saa høje, fordi de holdes højere, end det er nødvendigt af Hensyn til Omkostningerne ved Cigarproduktionen. Enhver, der vil undersøge Nedgangen i Priserne paa Raatobak, der er indført her til Landet siden 1925, siden Kronen gik i Pari, og Nedsættelsen i Arbejdsløn, vil deraf kunne se, at Cigarerne aldeles ikke har faaet den Prisnedsættelse, som betingedes af denne Nedgang.

Det var et Spørgsmaal, som ogsaa behandlede i 1927 her i Folketinget, den Gang de tre andre Partier, Socialdemokratiet, Venstre og det konservative Folkeparti, gennemførte en Forhøjelse af Toldbeskyttelsen paa Cigarer med 50 Øre pr. kg. Jeg tillod mig da at gøre opmærksom paa, at det var et forfængeligt Haab, om man troede, at denne Forøgelse af Toldbeskyttelsen vilde virke til Forøgelse af Beskæftigelsen; det kunde ikke ske alene af den